17/11/2019

Τι συμβολίζει το άναμμα του κεριού

/ Ορθόδοξες Προβολές

Τόσο τὰ καντήλια ὅσο καὶ τὰ κεριὰ ἀρχικὰ ἐξυπηρετοῦσαν πρακτικὲς ἀνάγκες, δηλαδὴ μετρίαζαν τὸ σκοτάδι στὴ διάρκεια τῶν ἱερῶν προσευχῶν ποὺ γίνονταν τὴ νύκτα. Ἀργότερα προσέλαβαν συμβολισμούς. Ἡ συνήθεια ν᾽ ἀνάβουμε καντῆλι εἶναι συνέχεια καὶ ἐπιβίωση τῶν ἀρχαίων λυχνιῶν ποὺ ἔκαιγαν μπροστὰ στοὺς βωμοὺς καὶ τὰ θυσιαστήρια. Μιὰ συνήθεια ποὺ διατηρεῖ τὸν βαθὺ χριστιανικὸ συμβολισμό της μὲ τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ ποὺ φωτίζει κάθε ἄνθρωπο, ποὺ θερμαίνει τὴν ἐλπίδα καὶ ποὺ παρηγορεῖ καὶ συντροφεύει στὶς ἀτέλειωτες ὧρες τῆς μοναξιᾶς.

Τὸ ἄναμμα τοῦ κεριοῦ καντηλιοῦ ἐνέχει τὸν συμβολισμὸ ὅτι προσφέρεται ὡς θυσία σεβασμοῦ καὶ τιμῆς πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τοὺς Ἁγίους του. Συμβολίζει ἐπίσης, τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ ποὺ φωτίζει κάθε ἄνθρωπο, καθὼς ἐπίσης συμβολίζει καὶ τὸ γνωστὸ παράγγελμα τοῦ Κυρίου μας ὅτι πρέπει νὰ εἴμαστε, οἱ χριστιανοί, τὰ φῶτα τοῦ κόσμου.

Πίσω ἀπὸ τὸ ἄναμμα τοῦ κεριοῦ κρύβεται βαθύτατος συμβολισμός. Ὁ Συμεὼν Θεσσαλονίκης μας λέγει ὅτι τὸ κερὶ ποὺ ἀνάβουμε ἔχει ἕξι συμβολισμούς:

Συμβολίζει τὴν καθαρότητα τῆς ψυχῆς μας, γιατὶ εἶναι κατασκευασμένο ἀπὸ καθαρὸ κερὶ μέλισσας.

·Ἐπίσης τὴν πλαστικότητα τῆς ψυχῆς μας, μιὰ καὶ εὔκολα πάνω του μποροῦμε νὰ χαράξουμε ὁ,τιδήποτε.

Ἀκόμη τὴν Θεία Χάρη, ἐπειδὴ τὸ κερὶ προέρχεται ἀπὸ τὰ ἄνθη ποὺ εὐωδιάζουν.

Ἐπιπλέον συμβολίζει τὴν θέωση, στὴν ὁποία πρέπει νὰ φθάσουμε, ἐπειδὴ τὸ κερὶ ἀνακατεύεται μὲ τὴ φωτιὰ καὶ τῆς δίνει τροφή.

Καὶ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ ἐπίσης δείχνει, καθὼς καίει καὶ φωτίζει στὸ σκοτάδι.

Καὶ τέλος συμβολίζει τὴν ἀγάπη καὶ τὴν εἰρήνη ποὺ πρέπει νὰ χαρακτηρίζουν κάθε χριστιανό, ἐπειδὴ τὸ κερὶ καίγεται ὅταν φωτίζει, ἀλλὰ καὶ παρηγορεῖ τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸ φῶς του μέσα στὸ σκοτάδι.

Ἀνάβοντας κερὶ πρέπει νὰ θυμόμαστε ὅτι πρέπει νὰ ζοῦμε μέσα στὸ φῶς ποὺ πήραμε μὲ τὴν βάπτισή μας. Γι᾽ αὐτὸ τὴ βάπτιση τὴν ὀνομάζουμε καὶ Φώτισμα. Γι᾽ αὐτὸ καὶ στὴ διάρκεια τῆς βαπτίσεως κρατᾶμε ἀναμμένες λαμπάδες. Τὸ φῶς αὐτὸ εἶναι τὸ πῦρ τῆς Πεντηκοστῆς, τὸ φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καὶ τὸ φῶς αὐτὸ ἀνανεώνεται μέσα μας κάθε φορὰ ποὺ συμμετέχουμε στὴ Θεία Λειτουργία. Κάθε φορὰ ποὺ κοινωνοῦμε καὶ προσευχόμαστε, συνδαυλίζουμε τὴ φωτιὰ ποὺ καίει μέσα στὴν ψυχή μας. Γι᾽ αὐτὸ στὸ τέλος κάθε Θείας Λειτουργίας ψάλλουμε: «Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες».